

άσφαλος· δοκίμασε και σύ) Μαραμένο Γιούλι (χαίρω πολύ δι' όσα μου γράφεις) Κερκυραϊκό Διάβολο (έλαβα, ευχαριστώ) Ηρωϊκήν Σάμον (ή όποια προτείνει εις την Ελλάδα του Κωνσταντίνου να βγάλη το γατάκι του «Χάρις» και να της στείλη μίαν φωτογραφίαν, διά να γνωρίση τή βαπτιστικά της...) Πανελλήνιον Πόθον (ευχαριστώ πολύ τον Σύλλογόν σας διά τή ζεσπάθωμά) Κεντρί της Διαπλάσεως (έχει καλώς· δεν κρατώ κατάλογο Όμάδων διά να σέ πληροφορήσω όσον διά τους Συλλογους διελλήθησαν εκτός του πρώτου) Προέξιλαν (έλαβα, ευχαριστώ) Κυπριακόν Αίσθημα (μετέβαλα ούτω τή φευδάνυμόν σου, διότι ό κανονισμός απαγορεύει τή έκτενή) Κυπριακόν Άστέρα (γράφε όλίγον καθαρότερα) Δ. Κ. Κυπρ. (από είσαι τακτικός αναγνώστης, πώς δεν έδιάβασες και τον Όδηγόν;) Ι. Μ. Παναγ. (και σύ, φαίνεται δεν έδιάβασες τον Όδηγόν) Κέρδικ (καλή άρχή λιοπών) Ηρώα του 1913 (προσετέθη) Δοξασιμένον Έλληνισμών (παρεξήγησι ήτο· του έστάλησαν) Φάρον της Μυτιλήνης (διάβασε τή Κερκύρα του Όδηγού, πού έδημοσιεύθη εις τόν φύλλον, να μάθης πάν όστι άρραψέ τή Μ. Μυστικά) Ένα Βολιωτικά (ήλθα λιοπών· δεν σέ είδα) Ένδοξον Μαραθονομάχον (έπί πληρωμή δεν δημοσιεύονται παρά Μικρά Άγγελία) Ροδοδάκτυλον Ηώ (έστειλα) Ασβαϊκήν Φάλαγγα (έλαβα και έστειλα) Καρυάτιδα (να της ζητήσης δι' Άγγελλας) Βασιληά τον Δράκοντα (έστειλα) Ναυτικά της Ίου (έχει καλώς) Όργαν Μαρ. (ευχαριστώ πολύ διά τή ζεσπάθωμά) Ροδοδάφνην (έστειλα, ευχαριστώ πολύ· ταυτάται «συνανήσεις» συμβαινούν) Χωριοποπούλαν (τώρα, βλέπεις εις τή Τουρκίαν δεν στέλλω φύλλα) Ναυτικά της Ίου, Φρεάντλην (έστειλα) Τρελλήν Ναυτοπούλαν, Έλληνικήν Αίγλην κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά τήν 9ην Μαΐου, θάπαντήσω εις τή προσεχές.

ΤΟΜΟΙ	
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ	
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)	
Τόμοι 9 (οί έξής: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23)	πρός φρ. 1
διά τή Έσωτερικόν και 1,30	διά τή Έξωτερικόν.
Τόμοι 10 (οί έξής: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24)	πρός φρ. 2,50
Τόμοι 5 (οί έξής: 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, όν έκαστος τιμάται: 3,50, χρυσό. 6.50)	Διά τή Έπαρχ. Άδετος 3,50, χρυσό. 6.50
Τόμοι 7 (των έτών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, όν έκαστος τιμάται ελεύθερος ταχ. τελών: 4.—)	Διά τή Έξωτερ. » 4.— » 7.—
Τόμοι 9 (των έτών 1906, έως 1914, όν έκαστος τιμάται: 8.—)	Διά τή Έξωτερ. » 8.— χρυσό. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια του 149ου Διαγωνισμού Λύσεων
Απριλίου—Ιουλίου
 Αι λύσεις δεχταί μέχρι τής 9ης Ιουλίου άλλα και πέραν τής προθεσμίας ταύτης έφ' όσον δεν θά έχουν άκόμη δημοσιευθή.
279. Δεξίγριφος
 Τρεις δισύλλαβοι προθέσει Τόνωμά μου σχηματίζουν Ίσοδύναμον τής φτώχειας, Όλοι μάναθεματίζουν.
 Έστάλη υπό του Νικηφόρου Στόλου
280. Συλλαβόγριφος
 Είς κάθε σταυρόν θά μ' εύρης, φίλε λύτα, Για μέ εις τή παλάτια κ' εις τήσ καλύδας κύττα. Αν θέλης όμως τώρα σέ θυά να μέ χωρήσης, Στο άλφαθτο τή πρώτο μισό μου να ζητήσης. Κι Άγγύπτιον τή άλλο δέν θά συνανήσης.
 Έστάλη υπό τής Βαλκαντικής Συμμαχίας
281. Μεταγραμματισμός μετά τονογρίφου
 Ζώνον ήτο φορτηγόν Άρκετά δε ψηλόν Τό κεφάλι του άλλαζεις Και τόν τόνον καταβάζεις Και τή κάμνεις... χαμηλόν.
 Έστάλη υπό Άναστασίου Σ. Βαλατινόγλου
282. Άσθήη
 * * * Νάντικατασταθούν οι άστερισκοί διά γραμμάτων ούτως όστα νάνανινώσκωνται: * * * Ο * * * όριζοντίως βυζαντινή αυτοκράτειρα, καθέτως Μοίρα, διαγωνίως δέ αθηναϊός συγγραφέας και κράτος τ. Άφρικής.
 Έστάλη υπό τής Ηρωικής Σάμου.
283. Κρυπτογραφικόν
 1234567890 = Άρχαίος τύραννος.
 2139 = Μέρος του ποδός ζωού
 3245423320 = Όνομαστός Ρωμαίος.
 417820 = Άξίωμα.
 545320 = Γεωμετρικόν σχήμα.
 671890 = Τεχνίτης.
 7267820 = Επίθετον.
 876026 = Άρχαία πόλις.
 967539 = Ημίθεος.
 090820 = Άχαιά πόλις.
 Έστάλη υπό τής Έλενοδόφρου Κωνσταντίνου
284. Άπροσδόκητον
 Δέκα τρία και δέκα τρία πόσα κάμνουν; Έστάλη υπό Σπιν. Ι. Μακρυμικαίου
285. Ποικίλη Άκροστιχίς
 Τό πρώτον γράμμα τής πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τή δεύτερον τής δευτέρας, τή τρίτον τής τρίτης και ούτω καθέξης, σχηματίζουν Κράτος τής Εδρώπης.
 1, Ζώνον τετραπόδον. 2, Ουράνιον σώμα. 3, Νήσος τής Μεσογείου. 4, Πόλις τής Ελλάδος. 5, Άθλος εδώδες. 6, Πρωτεύουσα ευρωπαϊκή. 7, Κήτος.
 Έστάλη υπό τής Έλευθερωθείσης Ηπειρού
286. Μικτόν
 Τ-μν-τγχι-πγς- * * -νθρ-φλ-ω-ε-ε-υουι-ου-αυο-ερω.
 Έστάλη υπό τής Τροικαίχου Έλλάδος
287. Γρίφος
 τος ου ου
 τος τος ου ου
 π Φλ.: χρ ου οε:·
 τος ου ου
 τος ου ου
 Έστάλη υπό Γεωργ. Ηλ.Πουλοπούλου

ΛΥΣΕΙΣ
 των Πνευματ. Άσκήσεων του φύλλου 9
 104. Πάνωμορος (Πάν, δρυμο).—105. Αδ-χην.—106. Κάρπος-Κύπρος.—107. Ό Σωκράτης, Ίσοκράτης (ή Σωκράτης).
 108. ΕΥΤΕΡΠΗ 109.—113. Διά του Α Ο Μ: Μύλος, μόλις, Σ Α Λ Α Μ Ι Σ Ιταμός, τόμος, μό- Ε Ο Ω Ο νος.—114. Δράμα Τ Σ Ν Ν (ΆλεξάνΔΡΑ, ΜΑ- Ο Ι ρια...)—115. ΣΕ- Σ Α Μ Π Ρ Α Μ Ι Σ (ΣΕσω- στρις, Μίνως, Ράχινας, ΜΙΣσιαιτής).— 116. Μή τιθει δρέπανον έν ξένο άργφ.— 217. Άργός μή ίσθι μηδ' άν πλουτήσ. (άργ-οσμ ή εις θή μτ-Δαν Πλουτ' εις.)
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 | ΙΕ—24 |
Ανθισμένη Βαμβάκιά, δέχασθε άλληλο- γραφίαν;—**Νησιωτοπούλα.**
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δων αι λύσεις, έκδοκίμως φυλλάδιον,
έληφθησαν από 29 Άπρ—5 Μαΐου
 ΑΘΗΝΩΝ. Δ. Α. Άγγυρίου, Άσκαasia Α. Πυλαριού, Ίω. Ν. Πατσής, Χρ. Σμυταρού- νης, Κων. Π. Μασούδης, Σπ. Α. Κονταρίνης, Αν- κούιδης ό Σκόδρος, Ι. Α. Μάκου, Ψάρι, τής Επράς, Σπ. Α. Μάμου, Κωνστ. Ί. Παυλόγλου, Ίω. Σ. Χαράμης, Κατίνα Α. Μακροπούρη, Μό- σχα Δ. Μαστή, Χαλακατέβας, Δευκή Περιστέρα, Άκ. Α. Κανέλλη, Σελβαθιμόνος Έλλην, Χ. Δ. Εθαγγελίδης, Άλεξάνδρα Ε. Δούκου, Θεόδ. Ε. Δούκος, Έλένη Σηπλιοπούλου, Άγγελ. Σηπλιο- πούλου, Έλένη Π. Γιαννάκου, Άλ. Π. Γιάννα- ρος, Δημ. Κ. Κυριαδής, Μαρία Π. Παναγιω- τοπούλου.
 ΑΓΡΙΝΙΟΥ. Ηρώς του Σουλίου.
 ΒΕΑΚΑ Σ. Δημιουπούλα.
 ΓΥΘΙΟΥ. Στ. Χ. Ολιονομάκος.
 ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Θεοχ. Α. Ξανθός.
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Γ. Διακάκης.
 ΙΘΑΚΗΣ. Πολύμητης Όδυσσέας, Νίνα Αδ- γουστή.
 ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Ίω. Γιουνιάνος, Κωνστ. Πανα- κής, Δημόστ. Ε. Παπάς, Ίω. Άνθ. Τσέρας, Γεώργ. Ε. Κούστας, Πέτρο. Ι. Βιτωλιάνος, Χρ. Α. Τσομαρίδης, Έδωγ. Λαζ. Σουλιότης.
 ΚΑΒΑΛΑΣ. Στ. Ε. Άντουλάς.
 ΚΑΛΑΜΩΝ. Ν. Η. Στυροπούλου, Όνειροπό- λος των Καλαμών.
 ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Σωφός του Μέλλοντος, Λούλα Καρφέλα, Μαρία Μπογιάνου, Ναυσικά Που- λιάκου, Τίτη Γιαννάτου, Πιμπεργελ, Μαρία Κ. Καμβύσα, Έλένη Άργυρού.
 ΛΑΡΙΣΣΗΣ. Β. Κ. Αστασιδής.
 ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ. Μιλτ. Ν. Θεοφανίδης, Νικ. Γ. Γιαννιόπουλος.
 ΛΙΜΝΗΣ. Ίωάν. Σανιός.
 ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Μχ. Θ. Λύρας, Άντ. Ν. Πα- βέλλας, Στ. Θ. Άντωνιδής.
 ΠΑΡΓΑΣ. Μέντωρ Ζουλιέτης, Άντιγόνη Μ. Ταυάνου, Νικ. Χ. Γιολάλας.
 ΠΑΤΡΩΝ. Σπυριδούλα Κ. Τσατσή, Λέων, Έλένη Δ. Γιαννακοπούλου, Γεω. Δ. Γιαννιμά- πουλος, Στ. Β. Άσβεστας, Πατρινό Ναυτό- πουλο, Έλεφάντα Π. Ρενέ.
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Άθ. Ίωαννίδης, Διον. Άντ. Λο- βέρδος, Άθ. Άντ. Λοβέρδος, Άνθρ. Χατζής Δημ. Κωνσταντινίδης, Άλ. Ν. Φοίφας, Άγγε- λική Ν. Ξανθού, Γεώργ. Άττάς, Δημ. Στ. Χρη- στίδης, Μαρία Κ. Βογιώτα, Ίω. Μ. Άθανα- σιάδης, Άθρ. Λεονάρδος.
 ΠΥΡΓΟΥ. Ίω. Μ. Τσετόπουλος.
 ΣΥΡΟΥ. Δημ. Ν. Μουρατίδης, Νικ. Ι. Βάτης, Νικ. Γούλλος, Μ. Παπαζαχαρίου, Όλυμπία Σ. Σαραντάκη, Σπ. Ι. Κολοκούρης, Λαφροστεφής Μακεδών, Νικ. Τσομπρακίη, Έρωτά Κυριακο-πούλου, Στ. Συριανός, Άδιστ. Οικονομικού, Μχ. Ι. Βενιέρης, Ζένη, Άντ. Στυλιανίδης, Μπόσουέ, Μαρούσα Ν. Κοτίζα, Σταυρονία Ι. Μπούλιγαράκη, Α. Γ. Χαλιορής, Όλυμπία Σ. Σαραντάκου.
 ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Άθηνάγης.
 ΥΑΡΑΣ. Φρουρός τής Έπατάφου.
 ΧΙΟΥ. Γαλανή Χιωτοπούλα, Γαλιάντρα.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
 Όλων των άνωτέρω τή δνόματα ετέθησαν εις τήν Κληρονομία και έληφθησαν οι έξής τείσεσες: ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Π. ΜΠΑΡΑΗΣ, έν Άθήναις ΣΤΕΦΑΝΟΣ Β. ΑΣΒΕΣΤΑΣ, έν Πά- τραις ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, έν Πε- ραιεί και ΟΛΥΜΠΙΑ Σ. ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΥ έν Σόφω, οι όπαύτι ενεγράφησαν διά τρετίς μήνας από 1η Ιουνίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
 Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τή κατ' έξοχήν παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χόραν ήμῶν ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Έσωτερικόν	Έξωτερικόν	Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ.10. Έξωτερ. λ. 15
Έτησίαι 8,8.—	Έτησίαι 10.—	Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λστ. 25
Έξάμηνος 4,50	Έξάμηνος 5,50	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος 3.—	Όδός Εδριπέιδου άρ. 38, παρά τή Βαρβάκειον
Αι συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός.		
Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος	Έν Άθήναις, 16 Μαΐου 1915	Έτος 37ον.—Άριθ. 24
	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)
 Καθ' έκάστην άπελάμβανε τή θαυ- μάσια γυμνάσματα τής κυρίας του και των ακολούθων της, διότι και ό Ζό και ό Λό και ό ήρεμος άκό- μη Ράλφ έγνωρίζαν πολύ καλά να ορίπτουν εις τή ση- μάδι, από τή καλπόαοντα άλογά των.
 Ό Ραούλ ήτο πλέον πε- πεισμένος, ότι άπετέλου μερος κάποιου θιάσου ιππο-δρομικού. Διά τούτο έξε- πλάγη πολύ ένα πρωί, ό- ταν οι κύριοί του τον έκά- λεσαν εις τήν βεράν- ταν, όπου άπετελείωναν τή πρόγευμά των. Ό σερ Ράλφ εύρίσκειτο εις τή ο- γείσον αυτό του με ζωντόν, ένθ' ή μίς Μπριδί, ό Ζό και ό Λό έκάμπιζαν σιγα- ρέττα κ' έμελέταν τή σχέ- δια εκείνα, τή όποία ό Ρα- ούλ είχεν ίδη εις τή τραϊνον.
 Η μίς Μπριδί, τώ ειπε: — Μπαύ, φεύγομε ά- πόψε... Πρέπει να έτοι- μάσης τάλογα και τή δέ- ματα για ταξείδι πολλών ήμερών.
 Ό Ραούλ περιορίσθη να υποκλιθή, χωρίς να ζητή- ση καμμίαν έξηγήσιν. Άλ- λως τε ένα ταξείδι δέν ή- το πράγμα πού να τον δυ- σαρσστή και με τήν μίς Μπριδί θά έπήγαινε εις τήν άκρην του κόσμου.
 Φεύγομε απόψε ετής δέκα, προσέθεσεν ή κυρία του.
 Ό Ραούλ ύπεκλίθη πά- λιν κ' έξηλθεν από τή δω-

μάτιον, διά να κάμη τήσ έτοιμασίας του. Απορούσε, διατί οι κύριοί του ώ- ρισαν τήν άναχώρησιν διά τήν νό- κτα.
 «— Για να έχουν λιγώτερον ζέστη βέβαια», έσυλλογίζετο.
 Άλλά με δλην αυτήν τήν άρκετά πιθανή έξηγήσιν, ό μικρός έσκανδα- λίζετο από τήν φροντίδα, τήν όποι-

αν έφαινοντο οι κύριοί του κατάβάλ- λοντες, ώστε να ζούν και να ταξιδεύ- ουν άπαρατήρητοι, — σχεδόν κρυφά.
 Είς τή διάστημα των πέντε έβδομά- δων πού έκαιτοκουσεν εις Καρόλιαν, δέν είδεν ούτε ένα άνθρωπον να είσ- έρχεται εκεί. Η ύπηρεσία ήτο όλιγά- ριθμος και άπετελείτο, εκτός αυτου, ά- πό ένα γέροντα ινδόν ήμισιόριον και από μίαν μαγειρίτσάν βωδην χω- ρίς άλλο, διότι ούτε ισπανικά, ούτε γαλλικά, ούτε άγγλικά δέν κατώρθωσε πο- τέ να ταλλάξη μαζί της δυό λόγια.
 Οι κύριοί του δέν ύπε- ρέβησαν ούτε μίαν φορά τήν τριπλήν ζώνην των δένδρων και του συρματο- πλέγματος πού περιέβαλλε τή κτήμα. Και ό Ραούλ έ- νεθυμείτο μέποση άγριότη- τα έξεδιάθη μίαν ήμέραν ένας Τούρκος γυρολόγος, ό όποιος κατώρθωσε να του- πώση από μίαν ανοικτήν θύραν, διά να προσφέρει τή έμπορευμάτα του.
 Ό Ζό και ό Λό τον έ- πέταξαν έξω με καυτοι- χίες, ένθ' ή μίς Μπριδί, μόλις είδε τόν ξένον εις τή πάροκον, έσπευσε να κρυφθή εις τή σπιτι, ως εάν έφο- βείτο να τήν ίδη.
 Αι ύπερβολικά αυταί προφυλάξεις, τή μυστηρίον πού περιέβαλλε τους άν- θρώπους εκείνους, τους ό- ποιούς έξελάμβανεν άκόμη ως μέλη ιπποδρομικού θια- σού, έκράτουν τόν Ραούλ εις μεγάλην άπορίαν. Άλ- λ' επειδή τού έφρόντο με- πολύ καλόν τρόπον, και έ- πειδή ή ζωή πού έκαινε μαζί των του ήρεσε, έπαυ- σε να συλλογίζεται πολύ τήσ ιδιοτροπίας των ή, ό-

«Η μίς Μπριδί εκτύπησε με τή μαστιγόν της τήν θύραν...» (Σελίς 190, στήλη γ')

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Γνωρίζωμεν, ότι ο Μωρίς ήτο γενναίος. Άλλ' όταν ήκουσε την φωνήν ασκότωμα θέλει, ρίγος διέτρεψε το σώμα του και διά πρώτην ίσως φοράν εις την ζωήν του ἐγνώρισε το αίσθημα ἐκείνο πού λέγεται φόβος. Μετ' ὀλίγον οἱ δύο ἄνθρωποι τὸν ἐπλησίασαν πάλιν και ἀποτόμως τὸν ἐσήκωσαν ὄρθιον. Κατόπιν ἐχαλάρωσαν ὀλίγον τὰ δεσμά τὸν ποδῶν του και τὸν διέταξαν: —Περπάτα!

Ὁ Μωρίς, φιωμένος, δὲν ἤμπορούσε νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἄλλως, τε οἱ δύο ἐκείνοι κτηνάνθρωποι δὲν θὰ τὸν ἐπίστευαν. —Τὸ παρακάνουν αὐτοὶ οἱ κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ Σάρλυ. Ἐρχονται και μᾶς κατασκοπεύουν ἐστὶ τὸ φάρος —Χίλλ, δηλαδή ἐστὶ σπίτι μας... Ἀνακατεύονται με τοὺς φίλους μας και συλλάζουν ἐπὶ μὲν τοῦ Τάμεσι, γιὰ νὰ μαθαίνουν τὰ μυστικά μας. Ἐ, τώρα πού ἐπεσε ἐπὶ χέρια μας ἕνας, δὲν πρέπει βέβαια νὰ τὸν ἀφίσσωμε. —Ὡστε αὐτὸς;. —Ἀὐτὸς θέλει σκότωμα. Δὲν μᾶς τὸ εἶπε κι' ὁ γέρος; Πρέπει νὰ πέθῃ!

Περιπατοῦν ὀλίγας ἀκόμη στιγμὰς ἀνάμεσα εἰς τοὺς σωροὺς τῆς ξυλείας και ἐπειτα καταβαίνουν μίαν λιθίνην κλίμακα, ἣ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τὸ βάθος μῆς μεγάλης ὑπονόμου. Ὅσον καταβαίνουν, τόσο πυκνοῦται τὸ σκότος, με δλον τὸ φανάρι πού κρατεῖ ὁ καιπούρης. Πόσον ἡ κλίμαξ αὐτὴ με τὰς ὀλισθηράς βαθμίδας φαίνεται ἀτελείωτη εἰς τὸν Μωρίς! Με στεναγμόν σχεδόν ἀνακουφίσεως φθάνει εἰς τὸ βάθος τῆς ὑπονόμου και βλέπει τὸν καιπούρη νὰ διεுθύνεται εἰς μίαν μικρὰν καλύβην, καμωμένην ἀπὸ παληροσανίδα. Ἐρωτίζει τί τὸν περιμένει. Ἦκουσε τί εἶπαν μεταξύ των οἱ δῆμοι του. Ἄλλ' εἶνε γενναίος και δὲν θέλει νὰ αἰσθανθῇ τρέμοντα τὸν βραχίονά του ἐκείνος πού τὸν ὀδηγεῖ... —Νὰ φωνάξω τοὺς φίλους, ψιθυρίζει ὁ καιπούρης. Ὅ, διασκεδάσουν... Μετ' ὀλίγον, τρεῖς ἄλλοι ἄνθρωποι, ὁμοίως ἀπάισιοι, ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν καλύβην και ἀκούουν με μεγάλην προ-

κάνωμε ἐντομαετῶν τὸ παιδί; Δὲν μποροῦμε νὰ τὸ φυλάξωμε ἐδῶ ὅλη τὴ νύκτα. Εἶνε ἡ ὥρα τῆς ἐργασίας... Κι' ἂν κατορθώσῃ νὰ ἐλευθερώσῃ ἕνα χέρι ἡ ἕνα πόδι, ἡ νὰ βγάλῃ τὸ φίμωτρό του, εἴμαστε χαμένοι. —Ὅ, τὸν φυλάξω ἐγώ! ἀπαντᾷ ὁ καιπούρης. Καὶ σὰς ὑπόσχομαι νὰ... —Ἐσὺ; τὸν διακόπτει ἕνας ἀπὸ τοὺς καιπούρη. Νὰ χαθῆς, σκουλήκι, πού εἶσαι ἱκανὸς νὰ φυλάξῃς ἐσὺ! Ὅ, πύσης στὸν ὕπνο, σὺν τὴν ἄλλη φωνή, και θὰ σοῦ φύγῃ. Ὅχι! κάτι ἄλλο πρέπει νὰ βροῦμε. —Νὰ τὸν κλείσωμε ἐστὶ σπιτάκι; πρῶτείνει ὁ Σάρλυ. —Μπράβο! ὦραϊα ἰδέα! φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Τὸ σπιτάκι κλεῖ καλά, ἡ πόρτα του εἶνε γερή. Αὐτὸ θὰ γίνη! Τὸ «σπιτάκι» πού λέγουν εἶνε ἡ ξυλινὴ ἐκείνη καλύβη. Σπεραὸ τωόντι, εἴμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς φυλακὴ διὰ τὸν δυστυχεῖν αἰχμάλωτον. Καὶ ἂμ' ἔπος, ἂμ' ἔργον. Ὁ Μωρίς

σπρώχεται εἰς τὴν καλύβην και ἡ θύρα κλείεται ὀπίσω του. Ἀκούει τοὺς δῆμοις νὰ βάζουν ἀπέξω τὸν σύρτην, και πρὸς ἐπιμέτρον, νὰ τοποθετοῦν ὡς φρουρὸν τὸν καιπούρη, με τὴν ἐντολήν νὰ καλέσῃ ἐν ἄνάγκῃ βοήθειαν. —Τὸ πρῶτ' ὅ, γυρίσωμε νωρίς! τοῦ εἶπεν ὁ Σάρλυ. —Τὸ πρῶτ' οὐδὲν ὤρλιασεν ὁ καιπούρης, ὑπερήφανος διὰ τὴν φύλαξίν πού τὴν ἐνεπιστεῦθησαν οἱ σύντροφοὶ του. Ὅ, εἶνε γλῆντι! Καὶ πάλιν τὸ ἀπαισιὸν γέλιο του ἐξέσχισε ταῦτιτὰ τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ. Καταδικασμένος εἰς θάνατον! Ἡ ὁρδὴ τῶν καιποῦρῶν ἐκείνων τὸν εἶχε καταδικάσῃ. Τὴν ἐπαύριον πρῶτ' πρῶτ', ὅ, τοῦ ἐβαζαν τὸ σχοινὶ ἐστὶ λαϊμῶ... Ὁ Μωρίς ἠσθάνθη τὸ αἶμα νὰ παγῶνῃ εἰς τὰς φλέβας του. Καρμμία πλέον δὲν ὑπῆρχεν ἐλπίς... Ἦκουσεν ἕνα μακρινὸν ὡρολόγι νὰ κτυπᾷ. Δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Ἡ

αὐτὴ ἐπιληξίασε και τὸ τέλος του μαζὶ. Κατέβαλε τότε μίαν ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν και κατορθώσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ χέρια του ἀπὸ τὰ δεσμά. Κατόπιν ἐλευθερώσε και τὰ πόδια του. Ἄλλ' ἅμα ἔκαμε τὸ γύρον τῆς φυλακῆς του και ἐδοκίμησε τὴν θύραν τῆς, ἐπέισθη, ὅτι ἡ ἐλευθερία τῶν κινῆσεών του δὲν τὸν ὤφελοῦσε εἰς τίποτε. Οἱ καιπούρη εἶχον λάθῃ δλα των τὰ μέτρα. Ἡ φυλακὴ του ἦτο στερεά. Νὰ δραπετεύσῃ, ἀδύνατον! Ἀπὸ μακρὰν, τὸ ὡρολόγι ἐκτύπησε τρεῖς. Οἱ δῆμοι του θὰ ἐπέστρεφαν. Ἐξάφνα, ἐνῶ ἐτριγύριζεν εἰς τὴν φυλακὴν του ὡς ὄχιον ἕσων εἰς κλωβόν, ἠσθάνθη ἕνα πράγμα σκληρὸν εἰς τὴν πόδραν τοῦ σακκακιου του. Ἐβγαλεν ἄμέσως τὸ φρέμα τοῦ και τὸ ἔψαξε. Τί νὰ ἦτο; Τὰ τρέμοντα χέρια του σχίζουεν πυρετωδῶς τὴν ραφήν. (Ἐπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

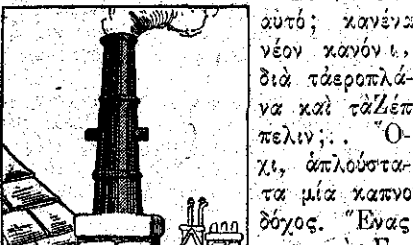
πωλείας και τοῦ ἐγκλήματος, ἴσαν το ἀπαίσια ὄντα, ἀποτρόπαια, ἐμπνόντα τρέμον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, καθὼς ἐπερνούσαν ἀπ' ἐμπρὸς των ὁ Μωρίς Ζιλλάρ, ἐν τῷ μέρῳ τῶν δύο φρουρῶν του, ἐξέμουν ὕβρεις και τὸν ἠψείλουεν με τοὺς γρόνθους, κραυγάζοντες: —Κατάσκοπε! προδότη! Ἐξάφνα, μετὰ πορείαν ἡμισείας ὤρας, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀγριανθρώπους, ὁ προπορευόμενος ὡς ἀνιχνευτής, ἐγύρισε εἰς τὸν σύντροφέν του και τῷ εἶπε: —Ἀσχημὴ δουλειά, Σάρλυ! Δὲν μάρεσει καθόλου. Ἦταν βέβαιος ὁ γέρος; — Βεβαίωτατος, ἀπεκρίθη ἐκείνος πού ἐκρατοῦσε τὸν Μωρίς ἀπὸ τὸ χέρι. Τὸ παιδί εἶνε τῆς ἀστυνομίας και ἦλθε νὰ πιᾶσῃ δύο δικούς μας, πού εἶπε ἐστὶ γέρο τὰ χαρακτηριστικὰ τους. Ἐπλάσε μάλιστα και μιά ἱστορία γιὰ κάποιον κασσετινα πού χάθηκε ἡ συφώθηκε. Εἶνε κατάσκοπος, σοῦ λέω, και πρέπει νὰ πληρώσῃ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀλλογᾶν.

δὸν νάνος, καιπούρης και ἀσχημῆς, μ' ἕνα φανάρι ἐστὶ χέρι. —Ἐμεῖς εἴμαστε, λέγει ὁ Σάρλυ. Οἱ φίλοι εἶνε ἐδῶ; —Ναί, ἀπαντᾷ σιγὰ ὁ καιπούρης. Ἄλλὰ δὲν ἐγύρισε ὄλοι. Χμ, χμ! βλέπω, ὅτι ἔχετε και σύντροφιά. Καὶ ὕψωσε τὸ φανάρι του, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Μωρίς. Ὁ Σάρλυ ἐσκυψε τότε εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ καιπούρη και τοῦ ἐψιθύρισε ὀλίγας λέξεις. Ἀμέσως ἡ ὄψις του ἐφωτίσθη ἀπὸ μυχθρὸν μειδίσμα και τὸ μεγάλο του στόμα ἐπρόφερε: —Ἐνόησα... ὅ, διασκεδάσωμε!.. Ὁ Μωρίς ἀνατρίχιασεν. Ἐμάντευσε τὰς διαθέσεις τοῦ δῆμιού του, ἀλλ', φιλοτιμηθεὶς νὰ τοὺς δείξῃ, ὅτι δὲν γνωρίζει τί θὰ πῇ φόβος, ἐξεκίνησε με βῆμα σαθερόν, ὅταν τὸν διέταξαν πάλιν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Προηγείται τώρα ὁ καιπούρης, κρατῶν τὸ φανάρι του ὅσον εἴμπορεῖ ὑψηλότερα, ἀκολουθοῦν ὁ Μωρίς με τὸν ὀδηγόν του, και ὁ Σάρλυ πηγαίνει ἀπὸ πίσω του.

σὴν ὅσα τοῖς λέγει ὁ Σάρλυ. Κατόπιν συσκέπτονται ὀλίγον, κυτάζουν ἀπειλητικῶς τὸν Μωρίς και ἐπιτέλο ε φαίνονται ἀποκλίνοντες πρὸς τὴν γνώμη τῶν συντρόφων των. —Μόνο πού δὲν θὰ εἶνε τόσο διασκεδαστικὸ τὴ νύκτα, λέγει ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς. Ἐγὼ θὰ ἐπρότεινα νὰ φίσωμε νὰ ἐξημερώσῃ, γιὰ νὰ τοῦ περᾶσωμε τὴ θηλειά. —Ἀλήθεια, ἀπαντᾷ καγχάζων ὁ νάνος με τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ὅ, ἰδοῦμε καλλίτερα τὰ μοῦτρα πού ὀ, κἀνη κ' ἐπειτα θὰ μπερέσωμε νὰ προσκαλέσωμε και τοὺς ἄλλους φίλους, πού δὲν ἐγύρισε ἀκόμη και θὰ λυπηθοῦν βέβαια, ἂν χάσουν τέτοιον θέμα. Καὶ ὁ καιπούρης τελειώνει τὴν φράσιν του με ἀπαισιὸν γέλιο, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἡ ἠχώ τῆς μεγάλης ὑπονόμου, ἐνῶ τὸ φανάρι ταλαντεύεται, ὡς νὰ τὸ σείῃ ἄερας. Ὁ Μωρίς ἀκούει ἀτάραχος, ἀρεβός... —Δίηχο ἔχετε! λέγει τότε ὁ Σάρλυ. Κ' ἐγὼ νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ φίσωμε νὰ ἐξημερώσῃ. Ἄλλὰ τί ὅ, τὰ

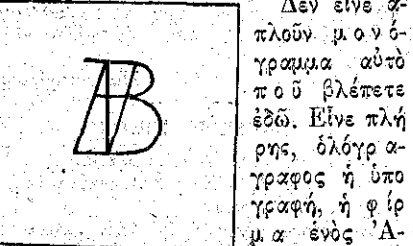
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΩΣΜΩΝ

Πρακτικὸς Γερμανὸς

Τί νὰ εἶνε αὐτό; κανένα νέον κανόνι, διὰ τὰεροπλάνα και τὰζεπ κελιν;. Ὅχι, ἀπλοῦστατα μία καιποδόχος. Ἐνας πρακτικὸς Γερμανὸς ἐσκεψθε νὰ χρησιμοποίησῃ ἕνα παλιὸ κανόνι και νὰ τὸ στήσῃ εἰς τὴν στέγην του, ἀντὶ καιποδόχου, ἀσὺ ἀπέκοψε τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἡ περίεργος αὐτὴ καιποδόχος εὑρίσκεται εἰς τὰ περιχωρα τῆς Κολωνίας.

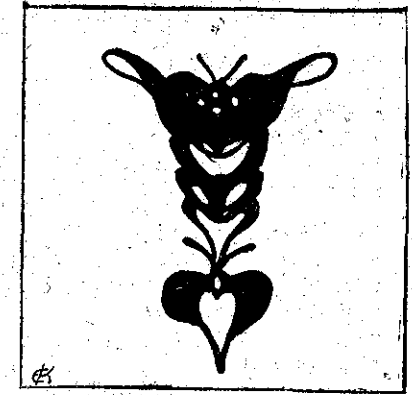
Μία ὑπογραφή

Δὲν εἶνε ἀπλοῦν μονὸ γράμμα αὐτὸ πο ὁ βλέπετε ἐδῶ. Εἶνε πληρῆς, ὀλόγρη γραφῆς ἡ ὑπογραφή, ἡ φίρμα ἐνὸς Ἀμερικανού, ὁ ὁπρὸς ὀνομάζεται Ραυῖ Rennet, και μᾶλισα με τὸ ἐπάγγελμα του και τὴν διεύθυνσιν. Ὅχι. Bennet εἶνε νεωκόριος (ἀγγλιστιὶ beadle) και κατοικεῖ εἰς τὸ Fenvehill τῆς Nevada (Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι). Λαιπὸν και αὶ ἐξ αὐτὰ

λέξεις, πού τὰς ἐγράψωμεν με λατινικὰ γράμματα, ἀναγινώσκονται εἰς τὸ ἀνωτέρω μονόγραμμα. Περιέχονται δηλαδή εἰς αὐτὸ δλα τὰ γράμματα πού τὰς ἀποτελοῦν.

Διὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα

Γράψατε εἰς ἕνα κομμάτι χαρτί ἐν ὀνομα οἰονδηποτε. Και πρὶν στεγνώσῃ ἀκόμη τὸ μελάνι, διπλώσατε εἰς δύο αὐτὸ τὸ χαρτί, ἐπάνω εἰς τὸ ὄνομα, ὀριζοντίως. Ὅ, σχηματισθῇ μία περιεργωτάτη κηλὶς, ὡς αὐτὴ πού βλέπετε εἰς τὴν ἂνω εἰκόνα. —Ἐ, ὅσα ὀνόματα γράψετε, τόσοσ κηλίδας θὰ ἔχετε, περιεργους και διαφορετικὰς τὴν μίαν ἀπὸ τὴν ἄλλην.

Τὸ πρῶτιστον καθήκον τοῦ καιλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγναίως ἀναέσις τῆς συνδρομῆς του

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Table with Greek characters and letters in a grid format. Title: Παίζιον. Subtitle: Ἐστᾶλη ἀπὸ τῆς Νουασῆς Κρήσις.

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβῆ αὐταὶ, ὡστε νποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα ἐπτά ἀρχαίων Στρατηγῶν.

β.) Ἡρόδωλιμα

Ἐστᾶλη ἀπὸ τῆς Νουασῆς Κρήσις. Μία ἀράχην θέλει νᾶναθῇ ἕνα ταίχον ὀκτὼ μέτρων. Τὴν ἡμέραν ἀναθλίνει τῆσρα μέτρα και τὴν νύκτα καταθλίνει τρία. Εἰς πόσας ἡμέρας θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ταχῆθι τῆς;

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστᾶλη ἀπὸ Ἀμαλίας Σ. Δασύλλα. Q** - v*!* - *n - **f - v*!r* - *n - b**f. Νᾶναγασθε τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο. (Ἡ διφθογγος œ; πού ἀπαντᾷ εἰς δύο λέξεις, σημειοῦται με δύο ἀστερίσκους.)

Ἀῦσεις τοῦ 22ου φύλλου

- α) Βόλγας, Ἄλβις, Λεϊγρη, Τάμεσις, Νέστος. β) 1+4+9+12=26 γ.) Aimez-vous 2+5+8+11=26 les uns les autres. 3+6+7+10=26 tres.

